

§ 2, stk. 2, nr. 3

Det foreslås, at kravet i den gældende virksomhedsomdannelseslovs § 2, stk. 2, litra c, om, at alle ejerne ved omdannelse af en virksomhed med flere ejere skal have anvendt samme driftsregnskab og status for virksomheden indeholdende fælles skattemæssige afskrivninger, ophæves.

Kravet har været begrundet med, at det som følge af, at selskabet træder i de tidligere ejeres sted er nødvendigt at kunne opgøre et entydigt successionsgrundlag for selskabet, og at en sådan opgørelse ikke er praktisk mulig, medmindre alle deltagerne har anvendt samme regnskabsperiode, har foretaget forholdsmæssigt lige store afskrivninger, samt vederlægges i forhold til deres andele i den personligt ejede virksomhed.

Selve fastlæggelsen af selskabets fremtidige afskrivningsgrundlag vil, uanset at der måtte foreligge afvigende afskrivningsgrundlag, ikke give anledning til problemer, da det kan opgøres til summen af disse. For ejerne vil forskellen i afskrivningsgrundlagene afspejle sig i anskaffelsessummerne for de aktier eller anparter, som de erhverver ved omdannelsen, da disse anses for erhvervet for et beløb, der svarer til den skattemæssige værdi af virksomhedens aktiver og passiver på omdannelsesdagen. Det, der skaber problemet i relation til ejernes forskellige afskrivningsgrundlag, er håndteringen af den økonomiske forskydning mellem ejerne, som umiddelbart er resultatet.

I og med selskabet succederer i ejernes afskrivningsgrundlag, vil den ejer, der har foretaget forholdsmæssigt større afskrivninger end de øvrige, påføre selskabet en større udskudt skat end de andre. I den situation må de øvrige ejere, medmindre der foreligger et interessefællesskab mellem disse, antages at forlange, at der som led i omdannelsen sker udligning heraf.

En sådan udligning findes imidlertid ikke at kunne gennemføres uden at komme i strid med den gældende virksomhedsomdannelseslovs § 2, stk. 2, litra d, hvorefter det er en betingelse for anvendelse af lovens regler, at alle ejerne vederlægges i forhold til deres andele. Ved andele forstås ejerandele i den personligt ejede virksomhed. Den betaling, ejerne modtager i form af aktier eller anparter, skal således fordeles mellem dem i samme forhold, som de ejede virksomheden. Vederlæggelsen sker således uden hensyn til udskudt skat. Der foreslås derfor indsat en særlig bestemmelse om udligning, jf. bemærkningerne til forslaget om ændring af § 2, stk. 3, nedenfor.

Reglen om fordeling af vederlaget i forhold til ejerandel betyder, at der ikke kan foretages udligning af forskelle i afskrivningsgrundlaget ved at skævele ve-

derlaget. En udligningsmetode, der går på, at ejerne i forbindelse med stiftelsen af selskabet indskyder forskellige kontante beløb til dækning af udskudt skat, vil ligeledes være i strid med princippet om ejernes vederlæggelse i forhold til deres andele.

Ifølge de gældende regler kan en del af betalingen udgøres af et stiftertilgodehavende på op til 25 pct. af virksomhedens nettoværdi. Udligning af forskelle i afskrivningsgrundlaget har imidlertid heller ikke kunnet foretages over stiftertilgodehavendet, da det er det samlede vederlag (aktier/anparter + stiftertilgodehavende), der har skullet fordeles efter ejerandel.

Da det imidlertid er nødvendigt, at der kan foretages udligning, hvis virksomheder med flere ejere, der ikke har foretaget forholdsmæssigt lige store afskrivninger, skal kunne omdannes efter lovens regler, uden at der sker en økonomisk forskydning mellem ejerne, foreslås der i lovens § 2, stk. 3, indsat en bestemmelse om adgang til udligning, jf. bemærkningerne nedenfor. Bestemmelsen modificerer § 2, stk. 2, litra d, der efter forslaget bliver § 2, stk. 2, nr. 3, hvorfor der i denne foreslås indsat en henvisning til § 2, stk. 3.

Det foreslås endvidere, at kravet i virksomhedsomdannelseslovens § 2, stk. 2, litra e, hvorefter alle ejerne efter omdannelsen skal være omfattet af den kreds af personer m.v., som er angivet i aktieavancebeskatningslovens § 11, stk. 2-4, ophæves, jf. bemærkningerne ovenfor til nr. 2.

§ 2, stk. 3

Dispensationsbestemmelsen i den nugældende § 2, stk. 3, om, at Ligningsrådet, når der foreligger ganske særlige omstændigheder, kan tillade, at flere ejere af en virksomhed anvender lovens regler, selvom ikke alle de i stk. 2 nævnte betingelser er opfyldt, foreslås ophævet. Baggrunden herfor er, at de betingelser, som det kunne komme på tale at dispensere fra, ligeledes foreslås ophævet.

Dispensationsbestemmelsen har kun været anvendt i begrænset omfang. Det fremgik således af forarbejderne til § 2, stk. 3, at Ligningsrådet kun skulle indrømme fravigelser fra de anførte betingelser, når der forelå forholdsvis små afvigelser fra de krav, der stilles i stk. 2.

Som ny § 2, stk. 3, foreslås indsat en bestemmelse, der regulerer den situation, hvor en virksomhed med flere ejere, der ikke har foretaget lige store afskrivninger, ønskes omdannet efter lovens regler.

Som nævnt ovenfor i bemærkningerne til forslaget om at afskaffe kravet om ensartet afskrivningsgrundlag, er der behov for at få fastsat regler om udligning. I og med selskabet succederer i ejernes afskrivnings-